

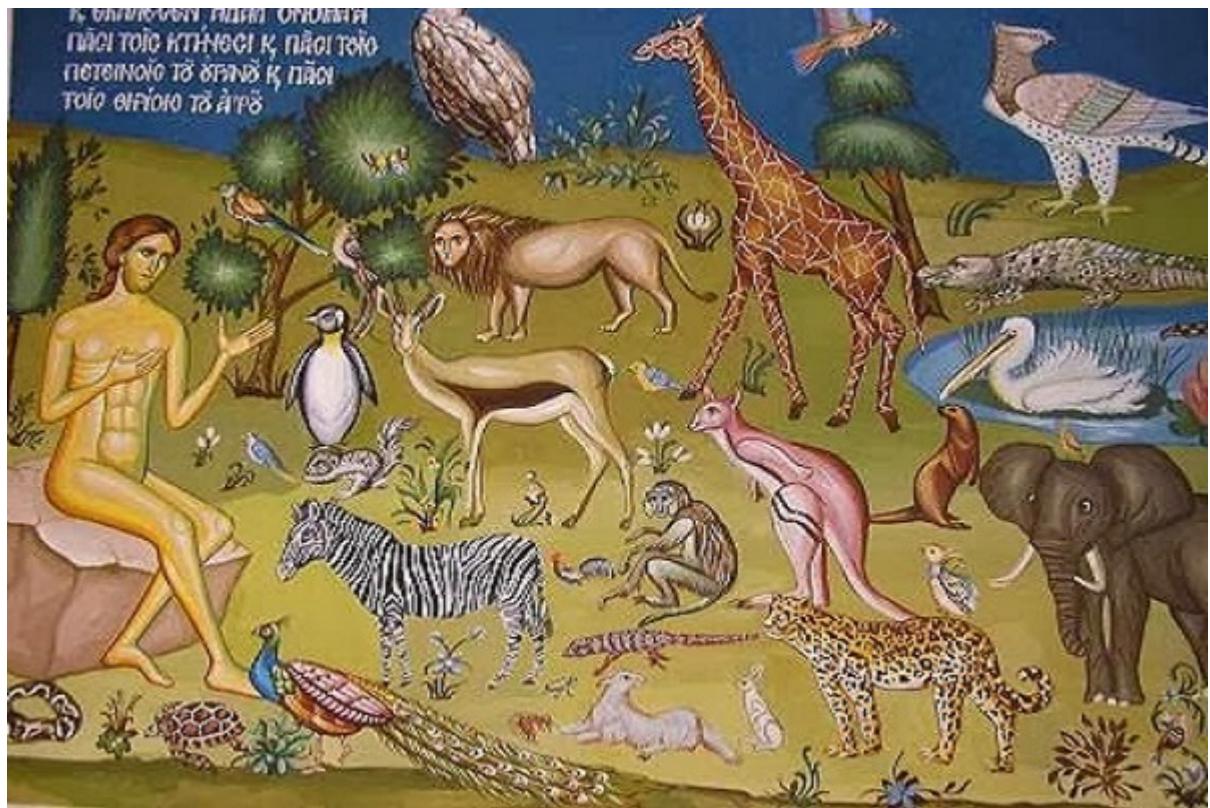
Λόγος στην έκτη ημέρα της δημιουργίας (Άγιος Νεόφυτος ο Ἔγκλειστος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Αναφερόμενος στην έκτη ημέρα, σχετικός με τα έξι έργα του Θεού τα οποία έβγαλε η γη, δηλαδή τα τετράποδα, τα ερπετά, τα θηρία, τα κτήνη, τον παράδεισο και τον άρχοντα όλων αυτών, τον άνθρωπο.

Με τη χάρη του, του Υιού του Θεού, «δι' ού τα πάντα εγένετο» (Ιωάν. α', 3), έχουμε φτάσει ήδη στην έκτη μέρα, κατά την οποία ο μεγάλος σύμβουλος, ο Πατέρας, τον συμβούλεψε με τη φράση «ποιήσωμεν άνθρωπον» (Γεν. α', 26), και στον έκτο λόγο. Κατ' αυτόν η αφήγηση θα αναφερθεί σε έξι έργα του Θεού. Ας τεντώσουμε τ' αυτιά μας, ας προσέξουμε την ακρόαση, που αναφέρεται σ' αυτά, ας ακούσουμε την αρχή των λόγων, τους οποίους «ηκούσαμεν και ἐγνωμεν» (Ιωάν. 6', 42) και μας ανήγγειλε η θεία χάρη μέσω του Μωυσέως. Διότι κατά την έκτη μέρα ο δημιουργός, αφού συμπλήρωσε όσα δημιουργήματα ευαρεστήθηκε να δημιουργήσει, φυτεύει και τον παράδεισο, δημιουργεί και τον άρχοντα όλων αυτών, τον άνθρωπο. «Και είπεν ο Θεός· εξαγανέτω η γη ψυχήν ζώσαν κατά γένος, τετράποδα και ερπετά και θηρία της γης, κατά γένος· και εγένετο ούτως» (Γεν. α', 24). Διότι χθες σχετικά με τα υδρόβια διέταξε τα ύδατα με έμφαση να βγάλουν «ψυχήν ζώσαν κατά γένος» (Γεν. α', 21). Και σήμερα σχετικά με τα χερσαία ζώα προστάζει την ξηρά να βγάλει γρήγορα πολλά γένη, και ο λόγος πραγματοποιήθηκε χωρίς καθυστέρηση και το θέαμα ήταν παράδοξο να το βλέπει κανείς και θαυμαστό εν σχέσει με τη φροντίδα του Θεού, να γεννώνται δηλαδή από τη Γή ευθύς αμέσως πολλά γένη, δηλαδή πρόβατα και βόδια, άλογα, γκαμήλες, γαϊδούρια, πίθηκοι, ρινόκεροι, ελέφαντες, ελάφια, κριάρια, λαγοί και συνολικά όσα γένη κτηνών, ερπετών και τετραπόδων είναι ισάξια μ' αυτά.

Από τα θηρία δε λιοντάρια, λεοπαρδάλεις, αρκούδες, ασπίδες, βασιλίσκοι, φίδια, έχιδνες, μικρόσωμοι σκύλοι, αλεπούδες, μεγαλόσωμοι σκύλοι και συνολικά όλα τα ζώα και τα ερπετά, που βρίσκονται πάνω στη γη· «Και είδεν ο Θεός ότι καλά» (Γεν. α', 25). Για να μη λέμε, γιατί υπάρχουν τα θηρία και για ποιό λόγο δημιουργήθηκαν, ανέφερε η Γραφή ότι ο δημιουργός είδε ότι είναι καλά, έστω κι αν εμείς αγνοούμε για ποιό λόγο είναι καλά. Μάλλον δε ολοφάνερα απ' αυτά είναι καλό το ότι οι γιατροί απ' αυτά παρασκευάζουν φάρμακα, που προστατεύουν από τα κακά. «Και είδεν ο Θεός ότι καλά, και είπεν ο Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εικόνα ημετέραν και καθ' ομοίωσιν» (Γεν. α', 26). Όχι πια «γεννηθήτω», όχι πια «εξαγαγέτω», αλλά «ποιήσωμεν», για να τιμήσει τον άρχοντα των δημιούργημάτων του. Όμως σε ποιόν απευθύνεται η συμβουλή του Πατέρα, δηλαδή το «ποιήσωμεν ἄνθρωπον;». Είναι φανερό ότι απευθύνεται προς το «θαυμαστόν σύμβουλον» (Ησ. θ', 6) και «αγαπητόν Υἱόν» (Ματθ. γ', 17) και το ομοούσιον Πνεύμα. Και τί είναι το «κατ' εικόνα»; Το να είναι ο ἄνθρωπος εξουσιαστής πάσης κτίσεως, αυτεξούσιος και απαθής. Και τί είναι το «καθ' ομοίωσιν»; Το να είναι ενάρετος, διορατικός και αθάνατος, πράγματα, τα οποία, αλίμονο, με το κατάντημα της παρακοής ανατράπηκαν πέρα για πέρα και υποχώρησαν. «Και αρχέτωσαν των ιχθύων της θαλάσσης και των πετεινών του ουρανού και των κτηνών και πάσης της γης» (Γεν. α', 26). «Και εποίησεν ο Θεός τον ἄνθρωπον, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν, ἀρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς και ηυλόγησεν αυτούς ο Θεός, λέγων· αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην και

κατακυριεύσατε αυτής» (Γεν. σ', 27-28). Είναι μεγάλη αρχή και εξουσία το να κυβερνά και να βασιλεύει ο άνθρωπος σ' ολόκληρη τη γη, και να είναι αυτεξούσιος και να έχει άυλη ψυχή και πολύ διορατικό νου, πράγμα, το οποίο αποτελεί το «κατ' εικόνα». «Και είπε ο Θεός ιδού δέδωκα υμίν πάντα χόρτον σπόριμον σπείρον σπέρμα, ο έστιν επάνω πάσης της γης» (Γεν. α', 29).

(συνεχίζεται)